

OSTATNIE SZATAŃSKIE ZWIEDZENIA

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 27 maja

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ap 12,9; 16,13-14; 1 Tes 4,16-17; Ez 8,16; 20,1-20; Ap 18,4-5.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Poświęć ich w prawdzie twojej; słowo twoje jest prawdą” (J 17,17).

Zdarzyło się to we wrześniowy poranek 1982 roku w mieście Chicago w amerykańskim stanie Illinois. Gdy słońce wschodziło nad jeziorem Michigan, dojeżdżający do pracy starali się o to, by przedrzeć się przez korki na drogach ekspresowych, a dzieci z wolna zmierzały do szkoły, zaczęło się coś, co miało napełnić przerażeniem serca mieszkańców tego miasta. Otóż kolejne osoby zaczynały się źle czuć, a niektórzy ludzie tracili przytomność i umierali kilka godzin po zażyciu kapsułki tylenolu. Po zbadaniu tego przeciwgorączkowego i przeciwbólowego leku okazało się, że cała jego partia dostarczona niedawno do aptek została skażona cyjankiem potasu, silną trucizną. W wyniku śledztwa ustalono, że jakiś niezrównoważony psychicznie pracownik firmy farmaceutycznej celowo zatruł ów lek. Sprawcy nie zidentyfikowano do dziś.

Jak zauważyliśmy, *Apokalipsa Jana* ostrzega nas, że *mieszkańcy ziemi* upiją się śmiertelnie trucizną nazwaną *winem Babilonu*. Istnieją fałszywe nauki, które po przyjęciu prowadzą do śmierci. Jednak świat nie został pozostawiony bez ratunku i ochrony przed tą duchową trucizną. Lekarstwem i odtrutką przeciwko niej są przesłania trzech aniołów.

W lekcji tego tygodnia przyjrzymy się bliżej nie tylko babilońskiemu zwiedzeniu, ale także planowi Jezusa mającemu na celu uratowanie nas od zwiedzenia i śmierci, do której ono prowadzi.

W kontekście czasów końca Jezus wypowiedział następujące mocne ostrzeżenie:

— „Powstaną bowiem fałszywi mesjasze i fałszywi prorocy i czynić będą znaki i cuda, aby o ile można, zwieść wybranych” (Mk 13,22).

Kim są *wybrani*? Jezus wyjaśnia:

— „I pośle aniołów swoich z wielką trąbą, i zgromadzą wybranych jego z czterech stron świata z jednego krańca nieba aż po drugi” (Mt 24,31).

Dość przerażające, nieprawdaż? Zwiedzenie w czasie końca będzie tak potężne, iż nawet ci, którzy oczekują na powtórne przyjście Jezusa, będą zagrożeni.

Przeczytaj Ap 12,9. Kto zostanie zwiedziony przez szatana? Jak powinniśmy rozumieć te słowa?

Oczywiście Bóg będzie miał swoich wiernych w czasie końca, jak przez wszystkie wieki. Jednak słowa te wskazują na to, że szatańskie zwiedzenie będzie niemal powszechne.

Przeczytaj Prz 14,12. Jakie mocne ostrzeżenie jest zawarte w tym wersecie?

Ludzie często podkreślają, że w kwestii rozróżniania między dobrem a złem, prawdą a fałszem należy się kierować własnym sumieniem i postępować zgodnie z nim. Jednak *Pismo Święte* stwierdza, że jako grzesznicy wszyscy jesteśmy zepsuci (zob. Jr 17,9; Rz 3,9-18), a zatem ufanie własnym odczuciom niemal z całą pewnością doprowadzi nas prędzej czy później do błędnego rozumowania i działania. Przez wieki ludzie święcie przekonani co do własnej racji popełnili wiele zła. Podążali oni drogami, które wydawały się im właściwe.

Zamiast polegać na własnym sumieniu, musimy zagłębić się w Słowie Bożym i, będąc uległymi wobec Ducha Świętego, uczyć się odróżniać prawdę od fałszu i dobro od zła. Zdani na własny umysł i swoje zmysły staniemy się łatwą ofiarą szatańskich zwiedzeń.

Pomyśl o ludziach, którzy działali na podstawie tego, co wydawało się im słuszne, czy nawet na podstawie tego, co uznawali za wolę Boga, a mimo to czynili zło. Czego możemy się nauczyć na takich tragicznych przykładach?

Przeczytaj Ap 16,13-14; 18,2.23. Jakie nawiązania do spirytyzmu zauważasz w tych wersetach?

Takie wyrażenia jak *siedlisko demonów* czy *duchy demonów* oraz *czary* wskazują na aktywność demoniczną. Nic dziwnego, że zostaliśmy ostrzeżeni, iż jednym z dwóch największych zwiedzeń w czasie końca będzie wiara w „nieśmiertelność duszy”³⁹.

Oczywiście, łatwo to dostrzec już w naszych czasach. W większości chrześcijańskiego świata nauka o nieśmiertelności duszy jest uważana za jedno z podstawowych chrześcijańskich wierzeń. Wielu chrześcijan jest przekonanych, że w chwili śmierci szczęśliwi zbawieni udają się do nieba, a potępieni w przerażeniu zstępują do piekła. Gdy ktoś umrze w środowisku protestanckim, to często słyszy się słowa, że *jest już w niebie w ramionach miłującego Jezusa*, i tym podobne stwierdzenia. Nauczają się tego z kazalnicy, na lekcjach religii i szczególnie podczas uroczystości pogrzebowych.

Przeczytaj Koh 9,5; Hi 19,25-27; 1 Tes 4,16-17; Ap 14,13. Jakiego wyraźnego pouczenia udzielił Bóg swojemu ludowi w kwestii życia po śmierci. Na czym opiera się nasza nadzieja na życie wieczne?

Jednym z filarów babilońskiego zwiedzenia jest błędne rozumienie natury człowieka i znaczenia śmierci wskutek przyjęcia poglądu o nieśmiertelności duszy. Pogląd ten jest podstawą funkcjonowania i zwodniczego wpływu spirytyzmu. Jeżeli ktoś wierzy, że umarli w jakiejś postaci żyją nadal i mogą nawiązywać z nami łączność, to nie ma ochrony przed szatańskimi zwiedzeniami dokonywanymi za pomocą zjawisk spirytystycznych. Gdy ludziom ukażą się rzekomo ich zmarli bliscy — matka, dziecko, ukochana osoba — mało kto nie da się oszukać własnym zmysłem. Działo się to w przeszłości, dzieje się obecnie i z pewnością będzie się dziać na jeszcze większą skalę w miarę zbliżania się końca. Naszą jedyną ochroną jest trzymać się mocno tego, czego *Biblia* uczy o naturze człowieka i o śmierci jako nieświadomym śnie aż do zmartwychwstania, które nastąpi dopiero w dniu powtórnego przyjścia Jezusa.

Jakie przykłady współczesnego spirytyzmu dostrzegasz w swojej kulturze? Dlaczego mocne opieranie się na Słowie Bożym jest dla nas jedyną ochroną?

³⁹ Zob. Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 354.

Kult słońca był szeroko rozpowszechniony w starożytnym świecie: Egipcie, Asyrii, Persji i z pewnością w Babilonii. W swojej książce poświęconej analizie kultów przyrody James G. Frazer zauważył: „W starożytnej Babilonii słońce było czczone od niepamiętnych czasów”⁴⁰. Może się to wydawać zaskakujące, ale babiloński kult słońca wywierał wpływ nawet na religię starotestamentowego ludu Bożego.

Przeczytaj Ez 8,16 oraz 2 Krl 23,5.11. Co prorocy napisali o wpływie kultu słońca w Izraelu i Judzie? (Zob. także Rz 1,25).

Prorok Ezechiel, współczesny Danielowi, ujrzał w wizji przedstawicieli ludu Bożego odwróconych tyłem do przybytku Boga i oddających cześć wschodzącemu słońcu. Zamiast czcić Stwórcę słońca i wszystkich innych rzeczy, ludzie ci czcili martwy kosmiczny obiekt.

W 17. rozdziale *Apokalipsy Jana* jej autor wskazuje czas, gdy zasady Babilonu, w tym kult słońca, wedrą się do chrześcijańskiego Kościoła wskutek tragicznych kompromisów. Powierzchnowe nawrócenie się na początku czwartego wieku rzymskiego cesarza Konstantyna Wielkiego (panującego w latach 306-337) wywołało wielką radość wśród chrześcijan w Imperium Rzymskim. Konstantyn Wielki był jednak zdeklarowanym czcicielem słońca. Znany angielski historyk Edward Gibbon (1737-1794) napisał: „Niepokonanym przewodnikiem i opiekunem Konstantyna powszechnie obwołano słońce”⁴¹. W 321 roku Konstantyn Wielki wydał pierwsze *prawo niedzielne*. W swoim edyktie zarządził: „Czczogodny dzień Słońca, *venerabilis dies Solis*, winien być wolny od rozpraw sądowych i od wszelkich zajęć ludności miejskiej”⁴². Prawo to nie narzucało świętowania niedzieli wszystkim poddanym, ale sankcjonowało świętowanie niedzieli i wyraźnie sugerowało ludowi rzymskiemu postawę, jakiej oczekiwało cesarstwo.

W kolejnych dziesięcioleciach cesarze i papieże przy pomocy zarządzeń państwowych i uchwał kościelnych ugruntowali pozycję niedzieli jako wyłącznego dnia kultu i odpoczynku. W większości chrześcijaństwa niedziela pełni tę funkcję do dziś. Jest to wybitny przykład tego, iż w kwestii wiary i praktyki religijnej nie można polegać na poglądach i zwyczajach większości.

Zwróć uwagę na to, jak kult niedzieli szeroko rozpowszechnił się w chrześcijańskich Kościołach. Czego uczy to nas o sile szatańskich zwiedzeń? Co jest naszym jedynym zabezpieczeniem przed zwiedzeniami takimi jak nieśmiertelność duszy czy świętość niedzieli?

⁴⁰ James G. Frazer, *The Worship of Nature*, t. 1, Londyn 1926, s. 529.

⁴¹ Edward Gibbon, *Zmierzch Cesarstwa Rzymskiego*, t. 2, wyd. 2, Warszawa 1975, s. 207 (przyp. red.).

⁴² Aleksander Krawczuk, *Konstantyn Wielki*, wyd. 3, Warszawa 1987, s. 119 (przyp. red.).

Drugi anioł w 14. rozdziale *Apokalipsy Jana* oznajmia:

— „Upadł, upadł wielki Babilon”.

W 17. rozdziale *Apokalipsy Jana* kobieta symbolizująca duchowy Babilon, ubrana w purpurę i szkarłat, siedzi na szkarłatnej bestii i podaje ludzkości kiełich swojego wina, które sprawia, że ludzie zostają odurzeni fałszem. Kobieta dosiadająca bestii to symbol połączenia Kościoła z państwem. Fałsz stanie się dominującą siłą, a demony będą czynić cuda, by utrzymać ludzi w kłamstwie. Scena ostatniego konfliktu szybko zostanie przygotowana w całym świecie.

W tym czasie lud Boży będzie zniesławiany, wyszydzany, uciskany i prześladowany, ale w Chrystusie i mocy Ducha Świętego święci wytrwają w wierności. Wszystkie moce piekła i zła nie są w stanie złamać ich wierności wobec Zbawiciela. Są oni bezpieczni w Nim. On jest ich „ucieczką i siłą (...), pomocą w utrapieniach najpewniejszą” (Ps 46,2).

Bóg wzywa swój lud w czasie końca do całkowitej wierności Jego Słowu. Jezus modlił się:

— „Poświęć ich w prawdzie twojej; słowo twoje jest prawdą” (J 17,17).

Prawda Słowa Bożego, a nie ludzkie poglądy czy tradycja, jest Gwiazdą Północną, której mamy się trzymać w decydującej godzinie historii świata.

13 listopada 1893 roku baptystyczny teolog Edward T. Hiscox (1814-1901), autor *The Standard Manual for Baptist Churches*, zwrócił się do setek baptystycznych duchownych, zgromadzonych na zjeździe w Nowym Jorku, ze wstrząsającym wyjaśnieniem tego, jak niedziela została przyjęta w Kościele chrześcijańskim:

— „Jaka szkoda, że [niedziela] pojawiła się z piętnem pogaństwa jako poświęcona bogu Słońcu, a następnie została przyjęta i usankcjonowana przez papieskie odstępstwo oraz dopuszczona do świętego dziedzictwa protestantyzmu!”⁴³.

Przeczytaj Ez 20,1-20. Jakie jest sedno przesłania zawartego w tych słowach i jaką rolę odgrywa sobota w tym wezwaniu do wierności?

20. rozdział *Księgi Ezechiela* zawiera żarliwy apel skierowany do Izraelitów, by porzucili pogańskie praktyki i czcili Stwórcę zamiast fałszywych bogów, w tym przypadku *bałwanów egipskich*. W przesłaniach trzech aniołów Bóg kieruje do ludzkości podobne wezwanie do *oddania pokłonu* Stwórcy, jako że *upadł Babilon*. Sobota i jej wierne świętowanie będzie odgrywać bardzo ważną rolę w wydarzeniach czasu końca.

Czego możemy się nauczyć z Ez 20,1-20? (Zob. także 1 Kor 10,11).

⁴³ Allen Walker, *The Law and the Sabbath*, Roseville 2009, s. 92-93 (przyp. red.).

Kobieta ubrana w purpurę i szkarłat, posiadająca szkarłatnej bestii, podaje ludzkości kielich swojego wina, a świat upija się fałszywymi babilońskimi doktrynami. W kontekście *wina Babilonu* Ellen G. White napisała następujący komentarz: „Czym jest to wino? To jego [Babilonu] fałszywe nauki. Dał on światu fałszywy szabát zamiast szabatu z czwartego przykazania oraz powtórzył kłamstwo, które szatan najpierw wypowiedział do Ewy w Edenie — o wrodzonej nieśmiertelności duszy”⁴⁴. Te błędne nauki zwiodły miliony ludzi. Tak więc Bóg kieruje do swoich szczerych dzieci, nadal tkwiących w fałszu, swoje ostateczne wezwanie.

Przeczytaj Ap 18,4-5. Jakie Boże wezwanie jest kierowane do ludzi nadal pozostających w upadłych organizacjach religijnych?

Jak zauważyliśmy wcześniej (ale zawsze warto to powtarzać), wielu z tych, których Bóg nazywa swoim ludem, nadal pozostaje w organizacjach religijnych, które porzuciły biblijne zasady wiary. Ugrupowania te nie rozumieją biblijnej prawdy. Pełne miłości wezwanie Boga jest jasne i wyraźne:

— „Wyjdźcie z niego [Babilonu], ludu mój, abyście nie byli uczestnikami jego grzechów i aby was nie dotknęły plagi na niego spadające” (Ap 18,4).

Przeczytaj 1 J 3,4 i porównaj z Rz 14,23. Jak Biblia definiuje grzech? Jak te dwa wersety uzupełniają się nawzajem?

Grzech jest naruszeniem lub złamaniem prawa Bożego. Jedynym sposobem, w jaki człowiek może być posłuszny prawu Bożemu, jest posłuszeństwo przez wiarę w mocy żywego Chrystusa. Sami z siebie jesteśmy słabymi, kruchymi, błędzącymi i grzesznymi ludźmi. Gdy przez wiarę przyjmujemy Chrystusa jako naszego Zbawiciela, Jego łaska odpuszcza nam przeszłość i daje moc do życia w posłuszeństwie. On daje nam „łaskę i apostołstwo, abyśmy dla imienia jego przywieśli do posłuszeństwa wiary wszystkie narody” (Rz 1,5). Niebo wzywa lud Boży w Kościołach nieszanujących prawa Bożego i nieokazujących mu posłuszeństwa, by wyszedł z nich, kierując się wiarą. To wezwanie dla adwentystów świętujących sobotę oznacza porzucenie wszelkiego egocentryzmu i ludzkich prób wytworzenia posłuszeństwa. Oznacza pobożne życie przez wiarę w łaskę Chrystusa, która wyzwala nas z potępienia spowodowanego przez grzech oraz z mocy grzechu. Jak wierność Izraelitów prawu Bożemu (zob. Pwt 4,6) miała być mocnym świadectwem dla świata, tak nasza wierność może być mocnym świadectwem pomagającym ludziom wyjść z Babilonu.

⁴⁴ Ellen G. White, *Wybrane poselstwa*, t. 2, Radom 2009, s. 111.

DO DALSZEGO STUDIUM

„Wielki Babilon w *Apokalipsie Jana* oznacza w szczególnym sensie zjednoczenie odstępczych religii w czasie końca. (...). Wielki Babilon to nazwa, przy pomocy której Źródło Natchnienia odnosi się do wielkiej, potrójnej, religijnej unii papieństwa, odstępczego protestantyzmu i spirytyzmu. (...). Słowo Babilon oznacza organizacje religijne i ich przywódców, ale nie szeregowych członków tych organizacji. Do szeregowych członków odnosi się zwrot *wiele wód* (zob. Ap 17,1.15)”⁴⁵.

„Przez te dwa wielkie błędy — nieśmiertelność duszy i świętość niedzieli — szatan wciągnie ludzi w sieć swoich zwiedzeń. Pierwszy stał się podwaliną spirytyzmu, drugi stwarza nić sympatii wobec Rzymu”⁴⁶.

W czasach starotestamentowych duchy zmarłych odgrywały istotną rolę w babilońskiej religii. Babilończycy głęboko wierzyli w nieśmiertelność duszy. Byli przekonani, że w chwili śmierci dusza zmarłego wkracza do świata duchów. Pojęcie nieśmiertelnej duszy nie występuje w *Piśmie Świętym*. Nawet pewna encyklopedia żydowska wyraźnie wskazuje pochodzenie fałszywego poglądu o nieśmiertelności duszy: „Wiara w to, iż dusza nadal żyje po śmierci ciała, (...) nie jest nauczana w *Piśmie Świętym*. (...). Wiara w nieśmiertelność duszy została przyjęta przez Żydów wskutek kontaktów z Grekami, w tym zwłaszcza filozofią Platona⁴⁷, głównego zwolennika tego poglądu, który przyswoił go sobie z orfickich⁴⁸ i eleuzyjskich⁴⁹ misterii tworzących dziwną mieszaninę babilońskich i egipskich poglądów”⁵⁰.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Dlaczego zrozumienie prawdy o naturze człowieka jest tak ważne? Przed czym nas chroni? Dlaczego jest także źródłem pocieszenia dla nas?

2. Niektóre diabelskie wcielenia są oczywiste, a inne bardziej podstępne. Jak możemy uniknąć jednych i drugich?

3. Podczas wspólnego studium biblijnego zastanówcie się nad odpowiedzią na pytanie z niedzielnej części lekcji dotyczące tych, którzy czynią zło, wierząc, że wypełniają wolę Boga objawioną w *Biblii*. Jak możemy to wyjaśnić? Jaką rolę w tym wyjaśnieniu powinno odgrywać prawo Boże?

⁴⁵ *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, t. 7, Hagerstown 1980, s. 851-852.

⁴⁶ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 354.

⁴⁷ Grecki filozof żyjący na przełomie piątego i czwartego wieku przed Chrystusem (*przyp. red.*).

⁴⁸ Orfizm — nurt religijny w starożytnej Grecji powstały w siódmym wieku przed Chrystusem. Cechował się wiarą w wędrowkę dusz i przekonaniem o wyższości duszy nad ciałem (*przyp. red.*).

⁴⁹ Eleuzynie — misteria odprawiane w starożytnej Grecji w mieście Eleusis. Należały one do najważniejszych i najświętszych kultów religijnych świata greckiego (*przyp. red.*).

⁵⁰ <https://www.jewishencyclopedia.com/articles/8092-immortality-of-the-soul>, dostęp 5.12.2022 (*przyp. red.*).